

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Comencem un nou curs

Després del descans merescut durant l'estiu reprenem les activitats pastorals en aquest nou curs tot confiant en l'ajuda del Senyor. En aquesta primera carta dominical vull començar tot recordant que ens trobem en el cinquè i darrer curs d'aplicació de l'actual pla pastoral diocesà.

Va ser el dissabte dia 9 de novembre de 2013 quan va tenir lloc en el Centre Borja de Sant Cugat del Vallès la presentació del pla pastoral diocesà *La bona nova del servei* per al període 2013-2018. Es tractava del tercer pla pastoral en la història de la diòcesi i estava inspirat inicialment en la carta apostòlica *Porta fidei* (2011) del papa Benet XVI, que preparava l'Any de la Fe, i en l'encíclica *Lumen fidei* (2013), signada pel papa Francesc, que tracta precisament sobre la fe. Amb el pas dels anys d'aplicació del pla hem tingut en compte també les indicacions del papa Francesc en les exhortacions *Evangelii gaudium* (2013) i *Amoris Laetitia* (2016).

El pla està estructurat en tres capítols. El primer, revifar la fe i aprofundir en la formació, tant a nivell d'adults com d'infants i de joves; el segon, el testimoni de la caritat a nivell personal, comunitari i diocesà; i el tercer, orientar tot el treball pastoral en clau de nova evangelització. La bona nova de la fe és el servei que els cristians estem cridats a oferir a la nostra societat a través de la formació, la caritat i la nova evangelització.

Els objectius d'aquest curs 2017-2018 que comença són accions concretes en el marc de la triple acció de l'Església en els àmbits de la paraula, la celebració i l'acció caritativa i social. El primer consisteix en *promoure un equip per a la formació permanent a la diòcesi*, un equip àgil i itinerant, que pugui oferir cursos monogràfics sobre temes de màxima actualitat o bé sobre temes de fons. Hi ha un altre objectiu que va relacionat amb aquest

primer, que es refereix a *organitzar periòdicament un curs d'anunci de la fe en Jesucrist per a les persones allunyades de la fe i per a les persones no batejades*. I un tercer és *coordinar diocesanament la pastoral prematrimonial i el treball amb els acollidors de baptisme i elaborar els materials de suport*.

Un altre objectiu molt important per al futur de les nostres comunitats és *propiciar una coordinació eficaç entre la catequesi de postcomunió i els moviments infantils*. La continuïtat després de la celebració dels sagraments de l'Eucaristia i la Confirmació, i la seva articulació i coordinació amb els moviments infantils i juvenils podem dir que és una assignatura encara pendent en molts llocs. A la vegada és una qüestió de la màxima transcendència de cara al demà, i ens hem d'aplicar a fons per a trobar els camins de futur. En una línia semblant tot i que de cara dels adults, trobem el següent objectiu: *Promoure i potenciar l'associacionisme laïcal, en coordinació amb els moviments per afavorir la dimensió evangelitzadora dels laics*.

Finalment, hi ha un objectiu que es refereix a l'acció caritativa i social, molt important i significatiu en el moment actual i seguint el desig i la sensibilitat de tantes persones que col·laboren a les nostres Càritas: *Organitzar i oferir a tots els àmbits de la pastoral i especialment a les parròquies mitjans humans i materials per a l'acolliment dels pobres i dels que passen necessitat, així com atenció espiritual i un tracte personalitzat que faci possible la seva integració a les comunitats cristianes*. No es tracta simplement de distribuir lots de menjar o de roba, etc.; es tracta d'acollir un germà, d'atendre un germà no només en els aspectes materials, sinó d'una manera integral.

Treballem doncs amb responsabilitat i generositat per tal d'assolir aquests objectius. Ens encomanem a Maria, Mare de Déu de la Salut. El proper 11 de maig de 2018 es compliran 10 anys de la declaració com a patrona de la diòcesi. Que ella ens guardi en l'amor i en la pau.

ENTREVISTA

La riquesa del matrimoni mixt

MORISSA CAÑIGUERAL

La Morissa Cañigueral és una catòlica que es va casar, ara fa 20 anys, amb un musulmà de Burkina Faso, a qui va conèixer a la Universitat de Perpinyà. Fruit del matrimoni tenen tres fills, de 18, 14 i 10 anys. Viuen a Ouagadougou, on aquesta gironina de 45 anys treballa d'interpret i traductora d'espanyol-francès. Són un exemple de matrimoni mixt catòlic-musulmà.

Com es viu el fet religiós a Burkina Faso?

La religió és viscuda dia sí i dia també. Tinguis les creences que tinguis —cristianes, musulmanes o animistes—, tot hom és ben acollit. El que sorprèn més als ciutadans de Burkina és trobar algú que digui que no creu en res... Això els sobta moltíssim. Les cinc pregàries musulmanes són molt practicades. Entre els catòlics, molts van a missa cada dia a les sis del matí. La gent va a les paròquies abans d'anar a treballar; la jornada laboral comença a les 7.30 h.

El diàleg interreligiós triomfa a Burkina...

Una de les riqueses del país és la pau interreligiosa amb la qual es viu. Un exemple il·lustrador d'aquesta realitat són els dies festius oficials, entre els quals hi ha celebracions cristianes —l'Ascensió, l'Assumpció, el Nadal i la Pasqua— i musulmanes —Moulout, Tabaski, Ramadà. Cada casa celebra les festes de la seva religió i convida els amics de les altres a casa; i a la inversa. És una experiència de comprensió, de comunitat i de tolerància admirable.

La tecnologia hi juga un paper destacat. Es fa servir el mòbil per pregar. Com és possible?

La facilitat de poder llegir en el mòbil l'evangeli del dia, les diferents pregàries, els salms o el Corà, escoltar músiques religioses... implica que la gent aprofiti molt aquest mitjà de comunicació per viure uns moments de pregària allà on sigui i estigui fent allò que estigui fent.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Gràcies, perdó, gràcies!

Fa cinquanta anys que va ser ordenat prevere. Una munió de persones omple l'església on, ara, celebra habitualment. Després de l'evangeli, [... comença a rentar els peus dels deixebles. Enteneu això que us he fet? Si, doncs, jo, que sóc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres» (Jn 13,5.12.14-15)], l'homilia fou motiu per parlar del ministeri presbiteral i del seu exercici durant cinquanta anys: «A la vida tots tenim un continuu de situacions que ens mouen a fer servei. Però hi ha uns serveis concrets que cadascú està cridat a fer, segons les pròpies qualitats i circumstàncies, o, en llenguatge creient, segons el pla i projecte que Déu té per a cadascú [...]. I avui desitjo donar gràcies pel servei al qual m'he sentit cridat per Ell. Un servei d'Església a la comunitat cristiana i a la societat. En definitiva, servei a Déu tot col·laborant a portar a terme el seu Regne; el Regne de la fraternitat pel qual Jesús de Natzaret va donar la vida; i Ell, amb la seva resurrecció, va guanyar la Vida Nova definitiva per a tothom. Gràcies, perdó, gràcies!»

«Els preveres han estat cridats particularment a propiciar la relació entre el Bon Déu i els homes i les dones del

nostre món. Porten a terme aquest servei quan expressen i transmeten, amb el signe de l'aigua, la nova vida de ressuscitats [...]; quan mostren la misericòrdia, transmeten el perdó i la pau del bon Déu a tot aquell que reconeix les seves debilitats i caigudes...», i continuà enumerant tots els sagraments per cloure dient: «I jo m'he sentit cridat a aquest servei [...] en el si de l'Església. Durant cinquanta anys he sentit la crida, la crida a aquest agradable i estimulador servei. La meua resposta no ha estat sempre, ni de bon tros, la més adequada, fidel i encertada. No hi he respost amb prou responsabilitat ni generositat [...]. Però, al mateix temps, això també em fa ser més conscient de l'amor que el Bon Déu m'ha tingut i em té, perquè no s'ha cansat mai de perdonar-me. Avui, doncs, amb la companyia de tots vosaltres, desitjo donar-ne gràcies a Déu. Gràcies per la crida, gràcies pel perdó, gràcies pel tant de bo que he rebut de les persones [...] que s'han creuat, d'una manera o altra, durant aquests cinquanta anys en el meu camí. Gràcies per tant com he rebut! Perdó pel poc correspost! Gràcies pel perdó i per la renovada confiança! Gràcies, perdó, gràcies!»

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA

Actitudes a seguir en la naturaleza

- Mirad donde ponéis los **pies**. No dejes ningún **rastros**.
- Fotografiad las **flores**. No las **cortéis**. Allí deben ser **admiradas**.
- Contemplad** los animales, los pájaros. No los **molestéis**.
- No vengáis aquí con vuestros **perros**.
- Cerrad** vuestros transistores, teléfonos móviles... **Escuchad** el silencio y la música y el silbo del viento al mover ramas y hojas.
- Los **entendidos** dicen que el ruido, las músicas, los gritos, **alteran** la vida, sobre todo el de las **aves**, hasta el punto de **influir** en sus hábitos, como son: el apareamiento y la cría de los polluelos.
- Los **naturalistas** constatan que en las zonas preferidas por los **excursionistas** se produce una **regresión** del hábitat de muchas especies.
- Se **alejan** de lo que les **molesta** y su número desciende.
- Dejad** vuestras congojas. **Contemplad** la naturaleza, **don** de Dios.
- No hagáis **grafitis** con vuestras iniciales en la **corteza** de un árbol.
- Respetad** el bosque, el agua y toda la naturaleza.
- No piséis la **hierba** de los prados y mucho menos la aplastéis con las ruedas de vuestros vehículos, y nunca con un todo terreno. La **hierba** es la comida para los animales durante las nieves de invierno.

El *Laudato si'* de Francisco de Asís, con que el papa Francisco encabeza su encíclica, reza: «Alabado seas mi Señor, por la hermana y madre tierra, la cual nos sostiene y produce frutos, flores y hierbas.»

Lectures de la missa diària i santoral

4. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Te 4,13-18 / SI 95 / Lc 4,16-30]. Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja); sant Moisès, alliberador del poble d'Israel; santa Rosa de Viterbo, vg.; santa Rosalia de Palerm, vg.; sant Bonifaci I, papa (romà, 418-422).

5. ■ Dimarts [1Te 5,1-6.9-11 / SI 26 / Lc 4,31-37]. Sant Llorenç Giustiniani (1433-1455), bisbe de Venècia; santa Obdúlia, vg. i mr. Santa Teresa de Calcuta, fundadora de les Missioneres de la Caritat (MC).

6. ■ Dimecres [Col 1,1-8 / SI 51 / Lc 4,38-44]. Mare de Déu de Guadalupe (Extremadura); sant Zacaries profeta; sant Eleuteri, abat.

7. ■ Dijous [Col 1,9-14 / SI 97 / Lc 5,1-11]. Sant Albí, bisbe; santa Regina, vg. i mr.; santa Judit, personatge bíblic.

8. □ Divendres [Mi 5,1-4a (o bé: Rm 8,28-30) / SI 12 / Mt 1,1-16.18-23 (o bé: Mt 1,18-23)]. El Naixement de la Verge Maria, festa de la tradició oriental (s. V) i de nombroses advocacions: Núria, Meritxell... (marededús trobades) i d'altres. Sant Adrià, soldat mr. a Nicomèdia (303); sant Sergi I papa (siríac, 687-701); santa Adela (s. XI), rel.

9. □ Dissabte [Col 1,21-23 / SI 53 / Lc 6,1-5]. Sant Pere Claver (Verdú, 1580 - Cartagena d'Índies, 1654), prev. jesuïta, apòstol dels esclaus a Colòmbia. Mare de Déu del Claustre (Solsona), romànica. Santa Felícia, mr.

10. ■ † Diumenge vinent, XXIII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Ez 33,7-9 / SI 94 / Rm 13,8-10 / Mt 18,5-20]. Sant Nicolau de Tolentino, prev. agustinià. Beats Domènec Castellet (1592-1627), d'Esparreguera, Lluís Eixarc (1597-1628), de Barcelona, prevs. dominicans i mrs. a Omura; beat Jacint Orfanell, mr. dominicà a Nagasaki (1622), nat a la Jana (Maestrat). Beat Francesc Gàrate, rel. jesuïta, d'Azpeitia.

DIUMENGE XXII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,7-9)

M'heu afalagat, Senyor, i m'he deixat seduir, us heu apoderat de mi i m'heu dominat, però ara passen el dia divertint-se a costa meva, tothom es riu de mi. Sempre que parlo, dono el crit d'alarma, el meu clam anuncia invasions i devastació. Tot el dia la paraula del Senyor m'és un motiu d'escarnis i de burles. A la fi pensava: No en vull parlar més, no diré res més en nom d'ell, però llavors sentia en el meu cor un foc que cremava, sentia un incendi dintre dels meus ossos. Estic rendit de tant aguantar, ja no puc més.

Salm responsorial (62)

R. *Tot jo tinc set de vós, Senyor, Déu meu.*

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco. / Tot jo tinc set de vós, / per vós es desviu el meu cor, / com terra eixuta sense una gota d'aigua. R.

Jo us contemplava al vostre santuari / quan us veia gloriós i poderós. / L'amor que em teniu val més que la vida; / per això els meus llavis us lloaran. R.

Que tota la vida us pugui beneir / i alçar les mans lloant el vostre nom. / Saciats del bo i millor, / us lloaré amb el goig als llavis. R.

Perquè vós m'heu ajudat, / i sóc feliç sota les vostres ales. / La meua ànima s'ha enamorat de vós, / em sosté la vostra mà. R.

Lectura de la carta sant Pau als cristians de Roma (Rm 12,1-2)

Germans, per l'amor entranyable que Déu ens té, us demano que li oferiu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. Això ha de ser el vostre culte veritable. No us emmotlleu al món present; transformeu-vos renovellant la vostra manera de veure les coses, perquè pugueu reconèixer quina és la voluntat de Déu: reconèixer allò que és bo, agradable a Déu i perfecte.

✠ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 16,21-27)

En aquell temps, Jesús començà a deixar entendre als deixebles que havia d'anar a Jerusalem, que havia de patir molt de part dels notables, dels grans sacerdots i dels mestres de la Llei, i que havia de ser mort i de ressuscitar el tercer dia. Pere, pensant fer-li un favor, es posà a renyar-lo: «De cap manera, Senyor: a vós això no us pot passar!». Però Jesús es girà i li digué: «Fuig d'aquí, Satanàs! Em vols fer caure, perquè no penses com Déu, sinó com els homes». Llavors Jesús digué als deixebles: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi. Qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però el qui la perdi per mi, la retrobarà. ¿Què en trauria l'home de guanyar tot el món si perdria la vida? ¿Què podria pagar l'home per rescatar la seva vida? Perquè el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare, voltat dels seus àngels, i ell pagarà cadascú segons les seves obres».

Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,7-9)

Me sedujiste, Señor, y me dejé seducir; has sido más fuerte que yo y me has podido. He sido a diario el hazmerreír, todo el mundo se burlaba de mí. Cuando hablo, tengo que gritar, proclamar violencia y destrucción. La palabra del Señor me ha servido de oprobio y desprecio a diario. Pensé en olvidarme del asunto y dije: «No lo recordaré; no volverá a hablar en su nombre»; pero había en mis entrañas como fuego, algo ardiente encerrado en mis huesos. Yo intentaba sofocarlo, y no podía.

Salm responsorial (62)

R. *Mi alma está sedienta de ti, Señor, Dios mío.*

Oh, Dios, tú eres mi Dios, por ti madrugo, / mi alma está sedienta de ti; / mi carne tiene ansia de ti, / como tierra reseca, agostada, sin agua. R.

¿Cómo te contemplaba en el santuario / viendo tu fuerza y tu gloria! / Tu gracia vale más que la vida, / te alabarán mis labios. R.

Toda mi vida te bendeciré / y alzaré las manos invocándote. / Me saciaré como de envidia y de manteca / y mis labios te alabarán jubilosos. R.

Porque fuiste mi auxilio, / y a la sombra de tus alas canto con júbilo. / Mi alma está unida a ti, / y tu diestra me sostiene. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 12,1-2)

Os exhorto, hermanos, por la misericordia de Dios, a que presentéis vuestros cuerpos como sacrificio vivo, santo, agradable a Dios; este es vuestro culto espiritual.

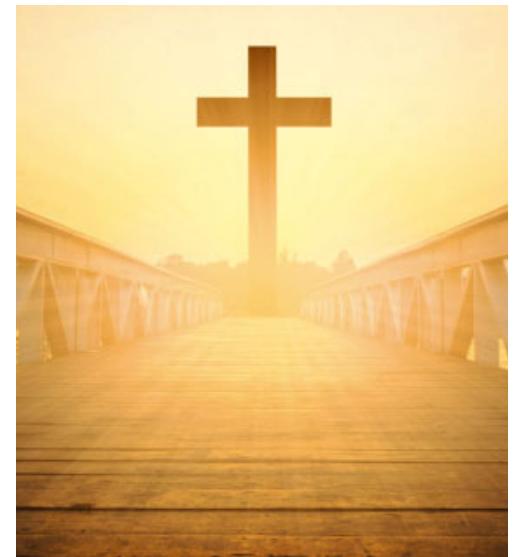
Y no os amoldéis a este mundo, sino transformaos por la renovación de la mente, para que sepáis discernir cuál es la voluntad de Dios, qué es lo bueno, lo que le agrada, lo perfecto.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 16,21-27)

En aquel tiempo, comenzó Jesús a manifestar a sus discípulos que tenía que ir a Jerusalén y padecer allí mucho por parte de los ancianos, sumos sacerdotes y escribas, y que tenía que ser ejecutado y resucitar al tercer día. Pedro se lo llevó aparte y se puso a increparlo: «¡Lejos de ti tal cosa, Señor! Eso no puede pasarte». Jesús se volvió y dijo a Pedro: «¡Ponte detrás de mí, Satanás! Eres para mí piedra de tropiezo, porque tú piensas como los hombres, no como Dios». Entonces dijo a los discípulos: «Si alguno quiere venir en pos de mí, que se niegue a sí mismo, tome su cruz y me siga. Porque quien quiera salvar su vida, la perderá; pero el que la pierda por mí, la encontrará. ¿Pues de qué le servirá a un hombre ganar el mundo entero, si pierde su alma? ¿O qué podrá dar para recobrarla? Porque el Hijo del hombre vendrá, con la gloria de su Padre, entre sus ángeles, y entonces pagará a cada uno según su conducta».

Jesús ens convida a seguir-lo

P. JAUME SIDERA, claretià

Diumenge passat, Jesús felicitava efusivament Pere per la seva confessió inspirada pel mateix Pare celestial. Ara amb un «Fuig d'aquí, Satanàs!» se'l treu del davant. Ben desconcertant, oi?

Antigament, el mestre anava al capdavant de la colla un xic separat dels deixebles. Pere, posant-se al davant de Jesús, vol fer de mestre, donant-li lliçons. Jesús reacciona amb fermesa: Pere, posa't al teu lloc. Si te'm poses al davant, fas nosa. Torna a l'escola. Segueix-me.

Un messiès sense creu és molt perillós. Esdevé un de tants il·luminats que prometen llibertat, canvi o revolució i acaben esclavitzant els pobles.

Un cop el Messies haurà superat el tràngol de la creu, ja el podem proclamar sense embuts Messies i Senyor i Fill de Déu.

Jesús és exigent. Parla de renúncies. En realitat fa una crida a la llibertat. Per seguir-lo cal ser lliure. Sense capacitat de deixar de banda allò que no deixa créixer, que infantilitza o ens deshumanitza, no és possible ser cristià ni persona decent.

La persona lliure no té res a perdre perquè és amo i no esclau de les coses o de les persones. Ho té tot a guanyar. No l'esvera la impopularitat de proposar uns valors contraris als que el món proclama. Qui fa el que fa tothom perquè tothom ho fa, es despersonalitza, perd la vida. Cal ser molt lliure per seguir Jesús. Cal anar lleuger d'equipatge.

Sense aquesta llibertat no és possible el culte espiritual que ens recomana sant Pau. Oferiu a Déu tot el que sou, com una víctima viva, santa i agradable. I aprengueu a discernir quin és el voler de Déu: allò que és bo i li és agradable i perfecte.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest dissabte 2, a les 19.30 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Feliu del Racó.

Aquest diumenge 3, a les 12 h. Inici de ministeri de rector de Mn. Josep Maria Cot a la parròquia de Sant Esteve de Castellar del Vallès.

Dilluns 4, a les 12 h. Entrega de nomenaments a la Cúria.

Divendres 8, a les 20 h. Inici de ministeri de rector de Mn. Xavier Farrés a la parròquia de la Mare de Déu de Gràcia de Sabadell.

Dissabte 9, a les 11 h. Participa en l'Ordinari de dos bisbes auxiliars a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

Diumenge 10, a les 10.30 h. Inici de ministeri de rector de Mn. Xavier Farrés a la parròquia de la Santíssima Trinitat de Sabadell. **A les 20 h.**, inici de ministeri de rector de Mn. Xavier Farrés a la parròquia de Sant Feliu de Sabadell.

Notícies

NOMENAMENTS (I)

Aquest dilluns dia 4 de setembre, a les 12 del migdia, Mons. Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa, farà entrega dels nomenaments previstos per a aquest curs.

Rectors de parròquies

—Mn. David Abadías, rector de Sant Vicenç de Mollet i Sant Fost de Campsentelles.

—Mn. Xavier Blanco, rector de Sant Esteve de Palaudàries. Continua com a rector de Santa Maria de Caldes i adscrit amb facultats de vicari a Santa Maria i Sant Genís de Palau de Plegamans.

—Mn. Josep M. Cot, rector de Sant Esteve de Castellar del Vallès.

—Mn. Xavier Farrés, rector de Sant Feliu, la Santíssima Trinitat i Mare de Déu de Gràcia de Sabadell.

—Mn. Joan Ferrero, rector de Sant Antoni i Sant Pere de Vilamajor i Sant Julià d'Alfou.

—Mn. Francesc Jordana, rector de Sant Esteve de Parets del Vallès.

—Mn. Mario Jurado, rector de Sant Salvador de Polinyà i Sant Jaume de Sabadell.

—Mn. Miquel Planas, rector de la Santa Creu de Terrassa.

—Mn. Albert Quílez, rector de Santa Maria de Cardedeu i Sant Muç de Cànoves.

—P. Llorenç Sagalés O. Cist., rector de Sant Josep de Sabadell. Continua com a rector de Sant Roc i de la Mare de Déu dels Dolors de Sabadell.

—Mn. Xavier Sanchiz, rector de Santa Maria de Montmeló.

Administradors parroquials

—Mn. Albert Agib Mikhail, administrador parroquial de la Mare de Déu de Montserrat de Terrassa.

—Mn. Javier Fernández, administrador parroquial de Sant Joan Baptista de Matadepera.

—Mn. Josep M. Manresa, administrador parroquial de Sant Joan Baptista de Mirasol. Continua com a rector de Sant Cebrià de Valldoreix.

—Mn. Andrés Ramírez, administrador parroquial de Santa Maria de Montcada i Reixac.

—Mn. Hernán Urdaneta, administrador parroquial de Sant Genís de l'Ametlla del Vallès.

Vicaris

—Mn. Guillem López García, vicari del Sant Esperit i de Sant Valentí de Terrassa.

—P. Ángel Cabello Cabello, sdb, vicari de Sant Oleguer de Sabadell.

Adscrits

—Mn. Eduardo Pire Mayol, adscrit a Sant Joan de Campins, Sant Martí de Mosqueroles, Sant Esteve de la Costa i Sant Julià del Montseny.

—Mn. Emili Marlés, adscrit a Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès.

—Mn. Eduard Martínez, adscrit a Sant Joan Baptista de Mirasol.

—Mn. Emmanuel Pujol, adscrit a Sant Joan Baptista de Mirasol.

—Mn. Andrés Ramírez adscrit a Santa Engràcia de Montcada i Reixac.

Diaques adscrits

—Mn. Carlos Valenciano de Mendiolaza Lobet, diaca adscrit a Sant Vicenç de Mollet i Sant Fost de Campsentelles.

Nomenament de diaca a tenor del que disposa el cànon 517,2 del Codi de Dret Canònic:

—Mn. Víctor Galindo, diaca adscrit a Santa Maria de Rubí i que participa en l'exercici de la cura pastoral de la parròquia.

(Seguirà)

Agenda

Dilluns 4, a les 12 h. A la Cúria, entrega de nomenaments.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Comenzamos un nuevo curso

Después del merecido descanso durante el verano reemprendemos las actividades pastorales en este nuevo curso confiando en la ayuda del Señor.

En esta primera carta dominical del curso quiero empezar recordando que nos hallamos en el quinto y último curso de aplicación del actual plan pastoral diocesano.

Fue el sábado día 9 de noviembre de 2013 cuando tuvo lugar en el Centre Borja de Sant Cugat del Vallès la presentación del plan pastoral diocesano *La buena nueva del servicio* para el período 2013-2018. Se trataba del tercer plan pastoral en la historia de la diócesis y estaba inspirado inicialmente en la carta apostólica *Porta fidei* (2011) del papa Benedicto XVI, que preparaba el Año de la Fe, y en la encíclica *Lumen fidei* (2013), firmada por el papa Francisco, que trata precisamente sobre la fe. Con el paso de los años de aplicación del plan también hemos tenido en cuenta las indicaciones del papa Francisco en las exhor-

taciones *Evangelii gaudium* (2013) y *Amoris Laetitia* (2016).

El plan está estructurado en tres capítulos. El primero, reavivar la fe y profundizar en la formación, tanto a nivel de adultos como de niños y jóvenes; el segundo, el testimonio de la caridad a nivel personal, comunitario y diocesano; y el tercero, orientar todo el trabajo pastoral en clave de nueva evangelización. La buena nueva de la fe es el servicio que los cristianos estamos llamados a ofrecer a nuestra sociedad a través de la formación, la caridad y la nueva evangelización.

Los objetivos de este curso 2017-2018 que empieza son acciones concretas en el marco de la triple acción de la Iglesia en los ámbitos de la palabra, la celebración y la acción caritativa y social. El primero consiste en *promover un equipo para la formación permanente en la diócesis*, un equipo ágil e itinerante, que pueda ofrecer cursos monográficos sobre temas de máxima actualidad o bien sobre

temas de fondo. Hay otro objetivo relacionado con este primero y se refiere a *organizar periódicamente un curso de anuncio de la fe en Jesucristo para las personas alejadas de la fe y para las personas no bautizadas*. Y un tercero es *coordinar diocesana y pastoral prematrimonial y el trabajo con los acogedores de bautismo y elaborar los materiales de soporte*.

Otro objetivo muy importante para el futuro de nuestras comunidades es *propiciar una coordinación eficaz entre la catequesis de poscomunió y los movimientos infantiles*. La continuidad después de los sacramentos de la Eucaristía y la Confirmación, y su articulación y coordinación con los movimientos infantiles y juveniles podemos decir que es una asignatura todavía pendiente en muchos lugares. A su vez es una cuestión de la máxima trascendencia de cara al porvenir y hemos de aplicarnos a fondo para encontrar los caminos de futuro. En una línea parecida, si bien de cara a los

adultos, encontramos el siguiente objetivo: *Promover y potenciar el asociacionismo laical, en coordinación con los movimientos para favorecer la dimensión evangelizadora de los laicos*.

Finalmente, hay un objetivo que se refiere a la acción caritativa y social, muy importante y significativo en el momento actual y siguiendo el deseo y la sensibilidad de tantas personas que colaboran en nuestras Cáritas: *Organizar y ofrecer en todos los ámbitos de la pastoral y especialmente en las parroquias medios humanos y materiales medios humanos materiales para la acogida de los pobres y de quienes pasan necesidad, así como atención espiritual y un trato personalizado que haga posible su integración en las comunidades cristianas*. No se trata simplemente de distribuir lotes de comida o de ropa, etc.; se trata de acoger un hermano, de atender a un hermano no sólo en los aspectos materiales, sino de una manera integral.

Trabajemos, pues, con responsabilidad y generosidad para alcanzar estos objetivos. Nos encomendamos a María, Nuestra Señora de la Salud. El próximo 11 de mayo de 2018 se cumplirán 10 años de la declaración como patrona de la diócesis. Que ella nos guarde en el amor y la paz.